

Miroslava Auerbachová Se Svými Děťmi

Tohle je moje manželka s našimi dětmi v Maxově. Maxov je osada se čtyřmi domy kousek od Josefova v Jizerských horách. Po válce se vyprázdnila, protože původní obyvatelé, sudetští Němci, byli odsunuti. Můj strýc Franta Klemens tu chalupu dostal a pak ji naše rodina měla půl na půl s rodinou tety Oli. Vždycky jsme se střídali, my tam byli v létě jeden měsíc a oni taky jeden měsíc.

Moje manželka byla učitelka. Myslím, že byla oblíbená, nebo to aspoň o sobě říkala, a měla svou práci ráda. Rozhodně nechtěla být ženou v domácnosti, domácí práce nemilovala. Proto jsem se taky naučil vařit, byla to z nouze ctnost. Učit je na jednu stranu na nervy, není jednoduché pracovat s dětmi, ale na druhou stranu, když se to už pro ni stalo rutinou a nemusela si dělat pořád přípravy na další hodiny, opravila ještě ve škole úkoly, odučila si ty čtyři hodiny a byla hotová. Bylo taky dobré, že měla v létě dva měsíce volno, takže se o kluky mohla o letních prázdninách starat. Manželce takhle rozvrh vyhovoval, i když někdy byla naštvaná, zkoušela dokonce nějakou jinou práci, ale nikdy tam nevydržela víc než dva dny.

Jinak trpěla tím, čemu se říká učitelský komplex. Jednu dobu se ke mně chovala jako k dítěti. Říkával jsem, že když byla na měšťance, byl jsem na tom líp, protože se ke mně chovala jako ke čtrnáctiletému. Potom už zase jako k osmiletému.